

**DET KONGELIGE
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENT**

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET
MOTTATT
05 MAI 2009

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Deres ref
200900199

Vår ref
200900583-/ELU

Dato
4 .04.2009

**Forslag til regelverk for å følge opp forslag i St.meld. nr 18 (2007-2008)
Arbeidsinnvandring og forslag til forskrifter til ny utlendingslovs kapittel 3 om
arbeid og studier mv. - Høring**

Vi viser til ekspedisjon av 30. januar 2009.

Helse- og omsorgsdepartementet (HOD) har følgende merknader i saken:

Til forskriftsutkastet § 6-28 Oppholdstillatelse til utlendinger som skal motta medisinsk behandling mv.:

HOD legger til grunn at oppholdstillatelse etter denne bestemmelsen bare skal gis for den periode som er nødvendig av hensyn til den medisinske behandlingen som er formålet med oppholdet i Norge og pasientens tilstand.

Vi forstår bestemmelsen slik at det er en forutsetning for å få oppholdstillatelse at kostnadene ved behandlingen dekkes av pasienten eller vedkommendes hjemland.

Etter utkastet kan det "gis oppholdstillatelse i til sammen ett år". Dersom det gis oppholdstillatelse for tolv måneder, vil vedkommende så vidt vi skjønner kunne være å anse som medlem av folketrygden etter folketrygdloven § 2-1 (hvis oppholdet er ment å vare i tolv måneder). Varigheten av oppholdet og medlemskap i folketrygden har betydning for hvilken rett vedkommende vil ha til helsehjelp og hvem som skal betale for helsehjelpen, jf. pasientrettighetsloven § 1-2 og § 2-1 med forskrift og spesialisthelsetjenesteloven kapittel 5. Dersom vedkommende anses å ha bosted i Norge og/eller er medlem av folketrygden, vil vedkommende ha rett til helsehjelp også fra spesialisthelsetjenesten

også utover øyeblikkelig hjelp, og utgifter til spesialisthelsetjenester dekkes som hovedregel av det offentlige (det regionale helseforetak i pasientens bostedsregion eller folketrygden).

Det vil være uheldig dersom oppholdstillatelse gis for et slikt tidsrom at pasienten får rett til behandling på det offentliges bekostning. Det kan derfor være grunn til å vurdere en annen formulering av bestemmelsen som innebærer at det ikke kan gis oppholdstillatelse for så mye som tolv måneder (sammenhengende).

Generelt bemerkes at det i utformingen og praktiseringen av utlendingsregelverket bør sees hen til sammenhengen mellom en persons status etter utlendingsregelverket og folketrygdlovens regler om medlemskap (og annet regelverk som regulerer velferdsgoder). Dette for å sikre at utlendinger som oppholder seg i Norge får de velferdsgoder de bør ha avhengig av oppholdets varighet, formål mv., men ikke rettigheter ut over det. Spørsmål om rettigheter kan oppstå blant annet når personer som ikke har oppholdstillatelse får adgang til å oppholde seg i landet, for eksempel i påvente av behandlingen av søknad om oppholdstillatelse.

Med vennlig hilsen

Bjørn Astad e.f.
avdelingsdirektør

E.Lien Utstumo
rådgiver